

Jak zmizel jeden evropský soud

Dnešní doba, chápeme ji jako dobu posledních týdnů, měsíců, ale i let, je dobou, kdy se jednotlivé evropské státy nedokáží téměř na ničem zásadním dohodnout. Jeden stát uprchlíky přijímá, druhý je odmítá a vyhošťuje, třetí je nutí ostatním, aby se tak vyhnul předchozím variantám. Jednou je jeho svatost přijímána, podruhé odmítána, potřetí se vlastně neví, jak se situace má. Ano – málokomu se podařilo zrušit *tertium non datur*[1] tak skvěle jako některým evropským státům tvořícím Evropskou unii.

Evropská unie se tak v poslední době stala téměř symbolem toho, že schválení zbytečných nařízení a směrnic jde podezřele snadno, zatímco průchodnost důležitých věcí je v legislativním procesu Evropské unie téměř vyloučena. O to zvláštnější je to, co se nedávno událo.

Mnozí právní teoretici zabývající se právem Evropské unie, odborníci na mezinárodní vztahy, vysokoškolští studenti, ale i laická veřejnost stále žije v domněnách, že soustava soudů Evropské unie (nazvaná vysoce odborným termínem „Soudní dvůr Evropské unie“) se skládá ze tří soudů: Soudního dvora, Tribunálu a Soudu pro veřejnou službu. Nepřemýšlejme teď nad tím, jakou mají tyto soudy pravomoc nebo příslušnost, spíše se na okamžik zamysleme, zda nežijeme v iluzi ... V iluzi, že v Evropské unii lze právně normovat jen vakuové vysavače a lov tresek a že zásadní, strukturální změny není v soudobé Evropské unii možné uskutečnit, a jestli ano, pak jen po veřejném osočování, pádech vlád členských států a nejrůznějších prohlášeních. Nic z toho se nestalo, a přece jeden evropský soud zmizel. Soustava soudů Evropské unie se totiž ve skutečnosti již neskládá ze tří, ale jen ze dvou soudů: Soudního dvora a Tribunálu. Jak k tomu mohlo dojít, když se členské státy Evropské unie nejsou mnohdy schopny dohodnout na méně zásadních věcech? A jak je možné, že k této změně došlo, aniž by se o ní veřejnost dozvěděla? Tentokrát je viníkem nařízení 2016/1192,[2] které k 1. září 2016 zrušilo Soud pro veřejnou službu. Nebo přesněji – zrušilo předešlé rozhodnutí, kterým byl tento soud zřízen,[3] a přesunulo dřívější pravomoc Soudu pro veřejnou službu rozhodovat spory mezi Evropskou unií a jejími zaměstnanci[4] na Tribunál.

Na tom, že dojde jednou za čas k restrukturalizaci či reorganizaci soudního systému, by snad nebylo nic zvláštního. Podivuhodné je však to ticho, do něhož byla a stále je tato změna zahalena. Evropská unie víceméně v tichosti sice upravila informace o Soudu pro veřejnou službu na jednotlivých webových stránkách (např. CVRIA), avšak informace o zrušení Soudu pro veřejnou službu na jiných místech na internetu – oficiálních webových stránkách orgánů či organizací České republiky, zvláštních webech propagujících Evropskou unii apod. – téměř nenalezneme. Stačí se podívat na vládní webový portál Euroskop, který společně s logy Úřadu vlády České republiky, Eurocentra, Národního konventu a inými stále podává občanům České republiky nejrůznější informace o Soudu pro veřejnou službu, aniž se pokouší pozastavit nad tím, že tento soud již neexistuje.[5]

Nejde však jen o to, že za veřejné peníze jsou občanům poskytovány již nepravdivé informace, ale celkově o to, že tato zásadní změna v soudních orgánech Evropské unie nebyla prakticky nikde reflektována. Jako by v daném případě více než kdy jindy platilo známé Wittgensteinovo „*o čem nelze mluvit, o tom se musí mlčet.*“ Dokonce ani na českých stránkách Wikipedie se o ukončení činnosti Soudu pro veřejnou službu stále nedozvíte,[6] natož abyste se o této změně dozvěděli z více či méně seriózního online deníku či článku.[7]

Zde je nutno podotknout, že i přes omezenou pravomoc měl Soud pro veřejnou službu s ohledem na strukturu soudních instancí Evropské unie srovnatelné postavení jako Nejvyšší správní soud. Dovedeme si přitom představit, že by došlo ke zrušení Nejvyššího správního soudu, aniž by se o této změně v médiích kdekoliv cokoliv napsalo? Je to téměř absurdní představa.

Proč je tedy „zmizení“ tohoto unijního soudu zahaleno do hávu mlčení? Nevypovídá to o stále se rozevírajících nůžkách mezi Evropskou unií a jejími občany? Nedostala se Evropská unie a její zástupci do fáze, kdy si je již sama vědoma toho, že ji její obecnost neposlouchá? Vypadá to, jako by se Evropská unie s vládami jednotlivých států uchlácholily nezájmem občanů členských států o informace o evropských záležitostech a postupně rezignovaly na jejich poskytování veřejnosti. Minimálně v tomto konkrétním případě.

Mgr. Bc. Tomáš Kočář

[Weinhold Legal, v.o.s. advokátní kancelář](#)

Florentinum
Na Florenci 15
110 00 Praha 1

Tel.: +420 225 385 333
Fax: +420 225 385 444
e-mail: wl@weinholdlegal.com

[1] Zákon o vyloučení třetího, tedy kdy platí buď A, nebo B. Třetí možnost neexistuje.

[2] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, EURATOM) 2016/1192 ze dne 6. července 2016 o přenesení pravomoci rozhodovat v prvním stupni spory mezi Evropskou unií a jejími zaměstnanci na Tribunál (dále jen „nařízení 2016/1192“).

[3] Rozhodnutí Rady ze dne 2. listopadu 2004 o zřízení Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (2004/752/ES, Euratom).

[4] Čl. 2 nařízení 2016/1192.

[5] BLAHUŠIAK, Igor. Soud pro veřejnou službu. Euroskop.cz [online]. Vláda ČR [cit. 21.11.2016]. Dostupné na www, k dispozici >>> [zde](#).

[6] Soud pro veřejnou službu [cit. 21.11.2016]. Dostupné na www, k dispozici >>> [zde](#).

[7] To stejné však platí i pro jiné členské státy Evropské unie, jako je např. Itálie. Ani italská verze Wikipedie nebo známá italská online encyklopedie Treccani o této zásadní změně neinformují. Viz např. Corte di giustizia dell'Unione Europea [online]. Treccani. La cultura italiana [cit. 21.11.2016]. Dostupné na www, k dispozici >>> [zde](#).

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nebezpečný návrh novely zákona aneb Cesta do pekel je dlážděna těmi nejlepšími úmysly. Actio popularis – dobrý sluha, ale špatný pán](#)
- [Třpyt a bída DPP](#)
- [Lesk a bída klouzavého mandátu](#)
- [GDPR pro samostatné advokáty](#)
- [GDPR kontra zásada veřejnosti](#)
- [Proboha, nepohrávejme si s myšlenkou na zrušení Senátu – aneb I každý populismus musí mít svou mez.](#)
- [Proč máme málo soudců-mužů? Není to diskriminace?](#)
- [Zpověď týraného dyslekticko-dysgrafického autisty](#)
- [Právo stále bují aneb Právní život](#)
- [Glejt pro podpantofelníka](#)
- [Léto versus generátor spisů aneb Právní život](#)